

דברי הכפר

"אח פגישה, אח פגישה שכזאת!
מה נשמע איך הולך? אהלן!
 זה את זה לא ראינו מזמן!
 כי תמיד, כש... נפגש עם חבר -
 יחריביתק! בלב משהו מתעורר ...
 משהו מתעורר והומה מבפנים,
 ושיחה מתחילה על אותם עניינים ...

איציק, טוב שבאת! מה נשמע שם על ההר?
 כך, לא רע, רק רינה קצת עוד מבולבלת -
 כל היום היא מדברת על מסע אל המדבר...
 המדבר, נגמר מזמן!
 נו, מילא, מילא!"

מילים: חיים חפר
 לחן: מאיר נוי

גיליון מס 1852 * י'א בתמוז תשס"ג * 11 ביולי 2003

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

מדברי העורכת: קיבוץ לתמיד.

אך פגישה שכזאת...
ניסיתי לא להתערות יותר מידי. לא להתערב. לא להתרגש. אבל לבסוף הייתי צריכה להודות. זה היה בלתי אפשרי להשאר אדיש לנוכח כל מה שעבר על כולנו באותו ערב שישי וביום שאחריו.
כמה אהבה קיבלו כאן הבנים, כמה אהבה עברה בין בנים להורים לילדים לנכדים... והכל בזכות ותוצאה של אותם ימים.
נדמה לי שבשום מקום בעולם, לא תוכלו למצוא עוד חיבור שכזה. מפגשים כאלה, בין דורות בין כיתות בין משפחות.
כל החומות ואי ההסכמות נפלו נוכח ערב אחד של אהבה.
חג למשק. חגיגה ללבבות.

הרבה עבודה הרבה חשיבה ורצון טוב עמדו מאחורי כל אירועי החג הזה.
ומה לא היה שם. סרט אמיתי על חיי הקיבוץ, מקצועי ומרגש. מגוון של הופעות מכל הגילים מהזיגים של אז לכשרונות של היפים והאמיצים של היום.
הבמה לא ראתה כבר מזמן אולם מלא שכזה שכל הכסאות והמעברים והמדרגות, תפוסים. עושר של מגוון הופעות יופי ועוצמות.

והיה המון אוכל, המון כיבוד, המון ספרים מפרי עטנו נמכרו. פינות יצירה טיול על טרקטור ועגלה – מזכרת מיני מפעם, ולמחרת שבת, הפארק שמח עם כל הילדים שחגגו בו ביום חם ומהביל מהרגיל. והבריכה המתה וגעשה.
יחד עימנו מפינת הזיכרון ליוו אותנו ברוח, כמו תמיד אלה שהלכו לעולמם.

תמהנני, האם יש עדיין בכל העולם עוד קיבוץ שיכול להרים סופשבוע איכותי ומשמח שכזה?
ושיבואו אליו מכל קצווי תבל לשמוח בשמחתו?
אני מאחלת לנו לא לשכוח לעולם את החוויה הזו של הביחד. וכשקשה, ודברים נראים רע, לשלוף אותה מתיק הזכרונות ושוב להנות.
מי אמר שאנחנו לא עשירים?

שושנה שרקי

לדברי הכפר

חג המשק
חמישים וחמש
התרגשות.

כל כך הרבה בני משק שלא ראיתי שנים, עם ילדים. פעם הייתי מטפלת של חלק. פעם מדריכה. מפגש של המון אהבה. סוף שבוע שמהול בשמחה וגאווה וגם עצב. ישנתי במקרה בחדר של המלונן שהיה פעם החדר שלי, כשגרתי ב'אריה צבי'. אני זוכרת שזה גם היה החדר של לירון גליק, ואני זוכרת את בוקר הסתיו שהערתי אותה בבוקר לבית הספר והיא אמרה לי "אני לא קמה היום, הילרי מתה". ואני איבנתי את ליבי ואמרתי לה "החיים ממשיכים. קומי". היא קמה באיחור והלכה לעבוד. בקיבוץ, כל מקום מביא כל כך הרבה זכרונות, כל מקום הוא גם מקום וגם פתח לחוויות תשתיות. אני חוזרת שוב ושוב במחשבותי לאנשים בקבוץ, שהם מקור השראה בשבילי בחיי. זו הקהילה הכי שלי.

מזל טוב ובאהבה
שלומית

הביתה

מילים :אהרון אשמן

ממזרח ומים ומכל האפסיים
מכפי ישימון ומנדף המים
בוערים לבבות, מושטות הידיים.
הביתה.

ועטור עשב-ים לראשי כמקלעת
בעיניים כבויות מצניעות את הלהט
אתרפק על החוף בדממה משוועת.
הביתה.

ימי הולדת

13.7	מיכי חייט שיפי שוורץ	16.7	רותי מרכס זיו נוי
	אריאן סוקול (נכדה בן יהודה) אמה ליפשיץ (נכדה)	17.7	צילה מסר
14.7	ריבה בן נתן ריימונד גוטר הרולד וולאך	18.7	אירית בן חיים ג'וליה ניצן מריון גרשמן לביא בן צבי (נכד) ניצן ליפשיץ (נכדה עדר)
15.7	אריאל סינה משה גרשמן דניאל גליק (נכד)	19.7	דורון כהן נועז בן חיים (נכד)

ימי נישואין

**HAPPY
Birthday**

13.7	אנט וחיים מעין
14.7	דליה ורוי בוסקילה
16.7	יעל ואדי נמנוב
18.7	עליזה וקוין דויל
19.7	ג'נט ולוי גניסלב

יזכור

י"ד בתמוז תשכ"ו (2.7.66) שלום נמלי.
ט"ז בתמוז תש"ס (19.7.2000) מיכאל כהן.

פירורים לשבת

חמסה..... חמסה

ש	תנו לי
ח	תנו לי
ר	תנו לי

מה קיבלנו? מדליית זהב כמוכן וגם כסף. מה אפשר עוד להוסיף ולומר על ההישג המדהים של שחר שלנו וחבריה לנבחרת הישראלית לאולימפיאדה שנקראת למוגבלים. בצפייה בטלוויזיה בביצועים שלהם הבנתי עד כמה אני מוגבל. אם בריצה אני לא מסיים את המרחק ששחר שחתה. כל הכבוד שחר ותמשיכי לרגש אותנו.

ג	תנו לי
ד	תנו לי
ו	תנו לי
ל	תנו לי

זה מה שקיבלנו בלי הגבלה בסוף השבוע שעבר. היו ריגושים ופעילויות, היכרויות חדשות ומחודשות והמון שמחה אמיתית, חבל שאי-אפשר להקפיד את כל האירוע הזה ולהפשיר אותו במשך עוד 55 שנים. כל הכבוד למארגנים, ולעוזרים חמסה עליכום.

מה קבלנו?? גדול...גדול...גדול... סוף שבוע מהאגדות.

הריגושים נמשכים במשפ' פוקס, הבן יקיר להם אידו (לא גוז'קרו), יצא להדרכה בקנדה. ההורים ה"קשישים" דודי ורחלי כבר מתגעגעים....

גל הפיטורים במשק (לא הישראלי), אלא, כאן, אצלנו בחצר נמשך. והקורבנות הפעם הן מספר מטפלות בגיל הרך.

תמיד ידעתי שהערכים מהשטחים אוהבים לנסוע במרצדס והנה דווקא את נסיעת המבחן שלהם לשלום הם בחרו לעשות על הונדה. מה זה משנה העיקר שיגיעו בשלום!!

רוצים לראות... רוצים לדעת... רוצים לגעת... יש לנו אביר אמיתי והוא כאן והוא משלנו והוא ממשפ' מלינה. אביר מלינה, זה הקטן גדול יהיה. אמרו את זה קודם לפני, ואני פשוט מזכיר לכם כי הילד עבר את מבחן הקטות, (תרגילים) בקרטה והוא עכשיו בעל חגורה ירוקה. לא היה אכפת לי לחתוך את החגורה השחורה שלי לארבע (4) ולתת לו לצבוע

באיזה צבע שנחוץ עד שיגיע לחגורה שחורה, אבל כספורטאי אמיתי הוא בטח היה דוחה את ההצעה, שחק תיזהר!

בחצר האחורית של המפעל הקימו אנטנה לפלאפון ועדיין אין שיפור בקליטה בחלק מהמשק.

אבלין והרולד נסעו לבקר את דורם וליאה אשתו בדרום-אפריקה. תבלו בנעימים.

תכנית הנסיעות לקיץ מורכבת וגדושה ולא על כולם אני יודע ועל מי שכן אני מספר לכם. כיתות י"א יוצאים לפולין בשבוע האחרון של החופש הגדול. תזמורת ראש-פינה בה חבר לוטן, נוסעת להולנד. עובדי הבונים יוצאים לת"א לשבוע וכן גם מספר חברים שעדיין עובדים במפעל וזה כולל את ציונה ואותי, אלא מה.

הציורים שעטרו את הקירות בחדר-האוכל עשו כבוד גדול למקום הגווע הזה והיו ברמה של גלריה מפוארת בת"א. כל הכבוד לאומנים.

בארץ ובעולם מורידים את מחירי הדלק מדי פעם ואצלנו מעלים את מחיר הק"מ בשימוש ברכב, למי יש הסבר? או שזה לא נכון.

למשפחות הבר-מצווה מזל-טוב והרבה אושר ולמשפחת פרלסון שישו ושמחו בשמחת חג, כי חגכם חגנו, מזל-טוב ונרים כוס לחיי החתן והכלה (ענבל לבית משפ' פרלסון).

בהזדמנות חגיגית זו נאחל ליפעת ושלמה ובעיקר לאיתן שישבו לאיתנו במהרה. ברוך שובכם הביתה ושתהיו בריאים ושלמים, אמן כן יהי רצון.

ריקודי עמבה ריקודי עם
כמו מטומטם בא לעולם.
פסטיבל המחולות הגדול יתקיים גם השנה בכרמיאל. פרטים אצל זיוה מלינה,
מי שאוהב לרקוד שייסע.

ג'ודי ברק המקסימה שומרת על קשר טלפוני ומוסרת לבית כפר-הנשיא חג-שמח ודרישת שלום חמה לכל מכריה ומוקיריה.

בליל שבת בדרכי לחדר-האוכל כמו פעם, ראיתי הרבה פרצופים ואנשים שמחים, בעיקר הותיקים שבהם, אני בירכתי אותם בשבת-שלום והם ענו לי חג-שמח. וזאת לא הפעם הראשונה שחג יוצא בשבת. אז אני מברך אתכם חברים ותיקים שבעוד הרבה שנים קדימה בכל פעם שאני אגיד לכם שבת-שלום תתקנו אותי ותברכו אותי בחג-שמח, או פשוט תענו שבת-שלום, העיקר שנחיה וניפגש רק בשמחות.

אז שתהיה לכולנו שבת-שלום ומבורך שנהיה רק בריאים ושיעבור הכל ממול.

כניסת שבת - 19:33

יציאת שבת – 20:33
פרשת השבוע - בלק

שבי.

נ.ב. עוד פירור: שאולה מספרת שבשיחה עם חברה מבית העמק, ששם כמו ששמענו נעשה השינוי הרבה לפנינו, ובאווירה מאוד חיובית וטובה.
עד היום הזה המכונות של המפעל משמשות את כל הציבור אחרי יום העבודה (ממקור מהימן) היא מדגישה.
ועוד נאמר לה שאותו מנהל מפעל הוא אחד החברים האידיאליסטים ביותר בקיבוץ. ולכל זה יש כמובן השפעה על תהליך השינוי ועל איך הדברים נראים באותו קיבוץ.

התנצלות

בשם הצוות שעבד על הספר "סיפורי תל רומן" קרה ובבית הדפוס נפלו שיבושים בשני סיפורים מ"סיפורי תל רומן". בסיפור של דריה ובסיפור של תמי סולומון מפי בטי דוארי.
מצטערים על התקלה הלא נעימה.
דפים מתוקנים עם הנוסח המדויק של שני הסיפורים האלה, יופיעו בגיליון "דברי" של השבוע הבא.
וחברים יוכלו לגזור ולהדביק ולצרף לסיפורים במקום הנכון בספר.
שוב התנצלות לכותבות ולקוראים, מאת הצוות העורך והמוציא לאור של הספר.

שלומית יעלי צילה ורחל ג.

הידרותראפיה

בשעה טובה סיימנו קורס הידרותראפיה ושיקום במים.
הקורס כלל אלמנטים רבים וטיפולים שונים ומגוונים.
שני המרכיבים העיקריים הם טיפול שיקומי וטיפולי הנאה.
אם את או אתה מעוניינים
אזי אתם מוזמנים

להתקשר או פשוט לבוא ולדבר
בברכה
בשעות הבוקר
להתראות לאה וצביה

בקשה מיוחדת והתנצלות

ביום שישי 11.7.03 נחגוג את בת המצווה של קלייר בברכה. ראשית, אנו מתנצלים שאיננו יכולים להזמין את כל החברים והידידים. שנית, אנו מבקשים לא לתכנן להישאר בברכה לאחר שעת הסגירה הקבועה, דהיינו שעה 18:00 ולאפשר לנו פרטיות. ההכנות יחלו לפני כן, ואנו מתנצלים על אי הנחות שתיגרם למתרחצים.

תודה על ההבנה,
משפחת בר דוד

מצב תקציבי החברים

בימים אלו, כשמצבנו הכלכלי עגום כמו שאר אזרחי מדינת ישראל, אנו נאלצים לחפש פתרונות לבעיות תקציביות שמלוות אותנו שנים רבות. בשנים האחרונות טיפלו בנושא "חובות חברים" – מופתי, צפורה ותמיר בדבקות רבה ואנו מודים להם מכל הלב. כעת הצוות הוחלף ומונה את הדסה, אביבה א' ודודיק. ברצוננו להמשיך ולצמצם את החובות שעומדים על 400,000 ש"ח ויותר, תוך התחשבות ובשיתוף בעלי החוב עצמם. אנו קוראים לכולם ובפרט לבעלי החובות ל פנות אלינו, ויחד ליצור מערכת שתחזיר את הסכום הנ"ל לקופה הציבורית.

בזמן הקרוב אנו נפרסם שורה של צעדים שהחלטנו לנקוט בהם לשם הקטנת החוב הכללי.

יש לציין שחלקו של החוב הוא של בני משק ולא רק של החברים עצמם.

תודה ובתקווה לשיתוף פעולה –

צוות חובות חברים.

ברוך הבא, שילו.

שילו איילון מגיע בסוף השבוע מארה"ב. כבר בשבת הקרובה הוא יצטרף לנבחרת ישראל בשחיה, המתכוננת לאליפות העולם בברצלונה, שתערך במחצית החודש. שילו מגיע במיוחד לחגוג עם המשפחה את יום ההולדת ה-50 של אשר. מזל טוב! ובמחצית אוגוסט חוזר לארה"ב להמשך לימודי התואר השני. ברוך הבא ובהצלחה מכולנו.

הבהרה ותודה

רצינו להודות לכל מי שלא זיהיתם בהופעה שלנו בחג המשק –
לישי – חייל בודד שגר פה, שניגן גיטרה.
למתן – מיסוד המעלה, שניגן תופים.
לאיל – חבר של עפרי, שניגן פסנתר ושר.
ולחלומי מעין – שעזרה לנו המון בהכנת השלטים.

תודה רבה לכולם!
 רוני, עפרי ואילת וגנר ועמית כץ.

כסף, הנהלות, החלטות...

שוב נוכחנו כמה קל בעולם הזה להנחית הנחתות על "המגזר החלש". כמה קל פשוט להוסיף עוד 19 אגורות לק"מ – שישלמו אלה שבן כה וכה לא מגיע להם כלום (בעיני ההנהלה). אלה עם המשכורות הקטנות, המובטלים, אלה ששכחו להכין להם פנסיה לעת זקנה, שהשי לחג שלהם הוא קטן, שלא מקבלים משכורת 13... שאין להם שום הטבות. שישלמו הם את כמה גרושים האלה שיכאבו להם עוד קצת בכיס – אבל הקהילה ממש תתעשר מזה.

הם בן כה וכה לא יגידו כלום... מה הם יישבו ויצומו ליד הכנסת? יפגינו בצומת?
יקראו לאיגוד שלהם? מי בכלל מדבר בעדם או איכפת לו מהם.

ובאותו רגע ממש ייגש מישהו להנהלת חשבונות של הקהילה, מישהו שמגיע לו
רכב חופשי, סתם כי הוא עובד במפעל והוא כבר התרגל להטבות באופן גורף,
אך פתאום יצא ולא היה לו רכב מהמפעל לנסיעה פרטית, יבוא וידרוש החזר
כספי. הוא כמובן גם יקבל, כי הרי מגיע לו.

את החלטות הגדולות בהנהלות השונות שנוגעות במגזר העסקי והציבורי, לא
ממהרים להחליט, - אלה כבר יכאיבו למישהו אחר, שגם יודע לצעוק כשנוגעים
לו בכיס הפרטי, שם כדאי לפעול ביותר שיקול דעת ובעדינות. - בהנהלות עוד
עובדים על זה, יעשו אותן במשך הזמן, שם גם כמובן לא מדובר רק בכסף קטן.

אבל את ההחלטה להעלות את מחיר הנסיעה לק"מ, לסתם חברים ובנים, צריך
היה לעשות ומהר. למה? כי זה הכי קל. נכון?! לא כאב בכלל.
פשוט מחליטים, לא צריך אפילו להודיע, החברים כבר יראו בחשבון הרכב
שלהם שהם שילמו הפעם יותר....

מה יש עוד לומר? - המלך מת יחי המלך החדש, ועולם כמנהגו נוהג.

שושנה ש.

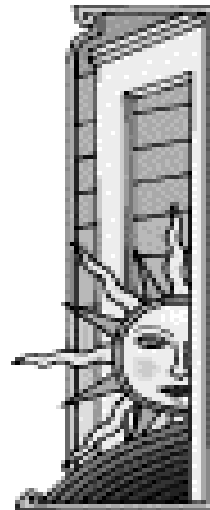
מכתב תודה

מאז ביקורנו האחרון עברו שלוש שנים, ואנו היינו נרגשים להגיע לקיבוץ ולהשתתף בחג המשק. למרות ההתרגשות והציפיות הגבוהות התברר שחוויית החג התעלתה בכמה מונים מעל כל מה ששיערנו. החיבוקים והנשיקות עם וותיקי ובוני הקיבוץ, בניו ועשרות מפזוריו שנתקבצו לקראת החג, נתמזגו למערבולת מתמשכת של אהבת משפחה נרחבת.

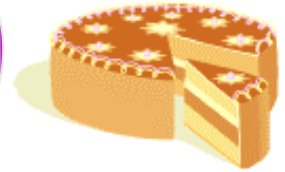
תוכנית ערב החג הייתה כמתנה עטופה שכבות-שכבות של זכרונות, הומור, יצירה ושימחה. כל עשור וכל תקופה נשאו אותנו אל מחזות נפש בהם לא ביקרנו שנים. ושוב זכינו למצוא את מעיינות נעורינו, לגמנו ממימיהם ונחנו בצל נאות הזיכרון שסביבם.

לב מתנת החג, התברר שהינו כשתמיד היה: רוח קיבוץ כפר הנשיא. אותה רוח שנשאה את כולנו מתקופת ייסוד הקיבוץ ועד עתה. רך סלעים ודודרים, שדות, מטעים, עונות מתחלפות, חגים ואבלות. רוח שתמשיך ותישא את הקיבוץ, את כולנו ואת צאצאינו הרחק אל העתיד הלא-נראה. רוח הנפזרת עם נציגי הקיבוץ כעם שליחי תבונה ורעות אל ארבע קצוות תבל. רוח קהילתית שהיא פעימת אהבה, עבודה, צחוק, ביחד של משפחת חברים. מפגש הכיתה העניק את ההזדמנות לגעת לא רק יחדיו באירועים הנוסטלגיים שלעד יכשפנו בקיסמיהם, אלא גם איש ואישה בחיים העכשויים של רעינו. להביט לרגע בתמונת המצב, לחוש את כאבי הגוף והנפש, לגאות בגאווה על הישגים והצלחות. זוהי תודה אישית קטנה מאיתי ומשפחתי, על חג משק נפלא. על חג, ובעיקר על משק.

ניר פרלסון

כיתת אלון למצוות

רוב נחת
לכל המשפחה
המורחבת
מאחל: בית כפר-הנשיא

מזל טוב!

קלייר בר-דויד
מעוז וויסבקר
גליל רוזנקרנץ
קורין הרמץ
תם גרשמן
טל לינטון
נדב אדלשטיין
תומר בורשטיין

